

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. december 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A fegyveresen elkövetett rablás büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. március 1. napján kihirdetett B.325/2010/22. számú ítéletét az alábbiak szerint **megváltoztatja.**

A büntető eljárás során lefoglalt és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bj.I.372/2010. szám alatt bevételezett a 08000/134/2010/bü. számú bűnjeljegyzék 7. sorszáma alatt lévő 1 db National Match Colt típusú airsoft fegyver lefoglalását megszünteti és megállapítja, hogy az állam tulajdonába kerül.

Az eljárás során felmerült 216.272 (kettőszáztizenhatezer-kettőszázhetvenkettő) Ft bűnügyi költségből a vádlott 92.897 (kilencvenkettőezer-nyolcszázkilencvenhét) Ft-ot visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 9.525 (kilencezer-ötszázhuszonöt) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2011. március 1. napján kelt B.325/2010/22. számú ítéletében I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki fegyveresen elkövetett rablás büntettének kísérletében (Btk.321.§ (1), (4) bekezdés a./pont). Ezért 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást

alkalmazott, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az első fokon eljáró ügyész fellebbezést jelentett be súlyosítás érdekében, mivel álláspontja szerint a kiszabott büntetés enyhe, nem szolgálja a büntetési célokat, azokat csak hosszabb tartamú börtönbüntetés valósíthatja meg.

A vádlott és a védő enyhítésért fellebbeztek. A vádlott fellebbezését írásban indokolta. Ebben hangsúlyozta, a bűncselekményt fenyegetés hatására követte el, és nem állt szándékában személyi sérülést okozni. Akkor nem fogyasztott kábítószer. Véleménye szerint az első fokú bíróság nem vette figyelembe kellő nyomatékka az enyhítő körülményeket, továbbá hosszú idő telt el az elkövetéstől az elbírálásig. Indítványozta büntetésének enyhítését, illetőleg a hátralévő rész felfüggesztését.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.342/2010/2-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta. Rámutatott arra, hogy az első fokú bíróság a büntetőeljárás szabályokat betartotta, megalapozott tényállást állapított meg, az indokolási kötelezettségének eleget tett. I.rendű vádlott neve bűnösségére levont következtetés helyes és a cselekmény minősítése törvényes. A büntetéskiszabási körülmények kapcsán az enyhítő körülmények köréből a terhelt nehéz anyagi helyzetére való hivatkozás mellőzését indítványozta, mivel egyrészt erre nézve külön bizonyítás nem folyt, csak a terhelt nyilatkozata áll rendelkezésre, és az sem tartalmaz pontos adatokat, másrészt a nehéz anyagi helyzet sem indokolhatja súlyos, erőszakos vagyon elleni bűncselekmény elkövetését. Véleménye szerint a büntetés kiszabása során a megyei bíróság eltúlzottan vette figyelembe az enyhítő körülmények számát és súlyát. A különös részi tételkeret minimumában meghatározott büntetés nem szolgálja a büntetési célokat. Az ítélet egyéb rendelkezései vonatkozásában a bűncselekmény eszközeként használt fegyver nem az elkövető tulajdona, a tulajdonos a bűncselekmény elkövetéséről nem tudott, ebből következően elkobozni sem lehet a Btk. 77.§ (3) bekezdésére figyelemmel. Ezért a fegyver lefoglalásának megszüntetését követően meg kell állapítani, hogy az állam tulajdonába kerül. Összefoglalva indítványozta, hogy az ítélet tábla változtassa meg a megyei bíróság döntését akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát emelje fel, a lőfegyver elkobzására vonatkozó rendelkezést módosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően nyilatkozott. Továbbra is rámutatott arra, hogy a nehéz anyagi körülmény nem indokolja azt, hogy bárki is rablást kíséreljen meg, így próbálva megszerezni a hiányzó összeget, amivel tartozik. A büntetés súlyosítását indítványozta, a többi kérdésben továbbra is fenntartotta az általa írásban kifejtetteket.

A védő fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését. Álláspontja szerint a

kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. Utalt arra, hogy az első fokú eljárás során már indítványozta egyrészt enyhítő szakasz alkalmazását, másrészt a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztését, ami komoly súllyal rendelkező új intézmény. Ebben a körben a törvény indoklására hivatkozott, mely szerint hosszú ideig állhat a terhelt felfüggesztés hatálya alatt, ami kellő visszatartó erőt jelent. A már feltárt és értékelt enyhítő körülmények mellett indítványozta figyelembe venni azt is, hogy a vádlott személyében csekély fokban veszélyes a társadalomra. Amikor a bűncselekményt elkövette, megelőzően azért volt külföldön, hogy munkát keressen. Nem elhagyni akarta az országot, hanem ilyen módon szeretne volna meglévő jövedelmét, keresetét kiegészíteni. Indítványozta ezzel a tényállást pontosítani. Rámutatott továbbá arra, hogy a bűncselekmény elkövetésétől a másodfokú elbírálásig 2,5 év eltelt, ezért az időmúlás szintén enyhítő körülmény. A munkáltató elégedett volt védence munkájával, szabadlábra kerülése esetén visszavenné állásába. Kifejtette, hogy fegyveres rablások között különbséget kell tenni. Nem mindegy, hogy milyen körülmények között, milyen tényállás alapján állapítják meg a rablást. Az adott cselekmény nem olyan fokban veszélyes a társadalomra, mint egy éles lőfegyverrel elkövetett rablás. Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta elfogadhatónak. Mindezekre figyelemmel enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott csatlakozott a védőjéhez, illetve az általa írásban indokolt fellebbezésében írtakat fenntartotta. Előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta, továbbá, hogy fogvatartása alatt semmilyen probléma nem volt vele.

A fellebbezéseket a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítást. Beszerzett és a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a vád elbírálása, a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírt, azokat egyenként és összességében is értékelte.

A vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során beismerő vallomást tett, büntetőjogi felelősségét elismerte. Feltárta, hogy mi motiválta a bűncselekmény elkövetésénél, hogyan hajtotta végre, miként menekült el a helyszínről, elmondta a menekülési útvonalát, hová rejtette el a pisztolyt, pulóvert és a sapkát. A vádlott vallomása teljes mértékben összhangban volt a pénzváltóban dolgozók, a vádlott üldözésében részt vevő tanúk vallomásaival, a helyszíni szemle adataival, a kamera felvétellel, illetve a rendelkezésre álló egyéb adatokkal. Az Airsoft fegyverről a

szakértő azt állapította meg, hogy nem minősül lőfegyvernek, ugyanakkor üzemképes, lövés leadására alkalmas. Tartásához engedély nagykorú személy részére nem szükséges. A fegyver megtévesztésre alkalmas módon hasonlít a lőfegyverre.

Mindezen bizonyítékok mérlegelése alapján állapította meg a tényállást az első fokú bíróság, amelynek személyi része a vádlott előéleti adatai kapcsán szorul kiegészítésre az iratok alapján azzal, hogy a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 2012. február 2. napján kelt és jogerőre emelkedett B.8/2012/3. számú ítéletében kábítószerrel visszaélés vétsége miatt megrovásban részesítette.

Ezzel a kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozott, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így az ítéletábra is e tényállásra alapította határozatát.

I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes. A jogi indokolással szintén egyetértett az ítéletábra.

A vádlott a rabláshoz megteremtette mindazokat a körülményeket, amelyek az állampolgárok számára ehhez a bűncselekményhez kapcsolódnak, ehhez köthetők. Sapkában volt, a pulóverének nyakát az orráig felhúzta, majd elővette azt a fegyvert, amely utánzat ugyan, de a Btk. értelmező rendelkezése a fegyver fogalmához sorolja, és amely megtévesztésre alkalmas módon hasonlít a lőfegyverre.

A büntetéskiszabási tényezőket az első fokú bíróság felsorolta. A fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően azonban pontosítás szükséges. A nehéz anyagi helyzetre való hivatkozás valóban nem minősül enyhítő körülménynek. A súlyosító körülmények közül pedig a kábítószer fogyasztás mellőzendő, mert egyrészt erre nézve a tényállás nem tartalmaz megállapítást, másrészt ebben a részében elkülönítésre került az ügy. Több esetben utalt arra az ítéletábra, hogy ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát önmagában nem lehet teljes mértékben súlyosító körülménynek tekinteni, bár kétségtelen tény az, hogy az utóbbi időben ez a fajta pénzszerzési mód sűrűbben fordul elő.

A bíróság azzal, hogy a törvényi minimumban, 5 évben határozta meg a vádlott börtönbüntetésének tartamát, maradéktalanul figyelemmel volt minden enyhítő körülményre. A ténybeli és a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására, mindenben segítette az eljáró hatóságok munkáját, és kísérleti szakban maradt a cselekmény. Az említettek hiányában valóban súlyosabb büntetést kellett volna kiszabni a vádlottal szemben. Nem elhanyagolható a bűncselekmény tárgyi súlya sem, a büntetési tétel 5-15 évig terjedő szabadságvesztés. Ezért nem látott az ítéletábra lehetőséget további enyhítésre. A vádlott személyiségét, személyi körülményeit messzemenően értékelte az első fokú bíróság akkor, amikor eggyel enyhébb

végrehajtási fokozatot állapított meg, és fegyház helyett börtönben határozta meg a büntetés letöltésének fokozatát. A büntetés súlyosítását - éppen az enyhítő körülmények jellegére és számára - sem találta az ítélet tábla indokoltnak. Összességében tehát az első fokon alkalmazott börtönbüntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat. A főbüntetés tartamában indokolt, kellő visszatartó erőt jelent ahhoz, hogy akár a vádlottat, akár a társadalom többi tagját visszatartsa hasonló bűncselekmény elkövetésétől. A közügyektől eltiltás tartama arányos.

A védelem hivatkozott a részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásának a lehetőségére. Ez a jogintézmény az elbíráláskor hatályos új anyagi jogi rendelkezések közé tartozik. Ennek esetleges alkalmazásakor, viszont már a középérték lenne az irányadó, ami ebben az esetben 10 év, így mindenképpen súlyosabb megítélést eredményezne a vádlottal szemben, mint a bűncselekmény elkövetésekor hatályos szabályok alkalmazása.

A fellebbviteli főügyészség helyesen mutatott rá, hogy a fegyver elkobzása nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. A Btk. 77.§ (3) bekezdése alapján nem lehet elkobzást elrendelni, ha a dolog tulajdonosa nem ismert, és nem tudott az elkövetésről sem. Ezért az ítélet tábla a Be.155.§ (1) bekezdése alapján a bűnrel lefoglalását megszüntette, és megállapította, hogy a fegyver a Be. 155.§ (6) bekezdése értelmében az állam tulajdonába kerül.

A bűnügyi költség összegét korrigálni kellett, mivel az eljárás során elkülönítésre került a vádlottal szemben a kábítószerrel visszaélés miatti eljárás. Az ezzel kapcsolatos költségek megfizetésére való kötelezésnek jelen eljárásban nincs lehetőség. Az említett összeg tekintetében (költségjegyzék 3-4. tétel összesen 123.375 Ft) különleges eljárásban hozható határozat.

A Btk. 77.§ (1) bekezdés a./ pontján alapul az elkobzásról szóló rendelkezés, míg a lefoglalás megszüntetését követő iratokhoz csatolásáról a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (2) bekezdése szól.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. december 6. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. március 1. napján kelt B.325/2010/22. számú ítélete meg nem változtatott részében 2012. december 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. december 6. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: